

Förordning om ändring i utlänningsförordningen (1989:547);

utfärdad den 20 augusti 1998.

Regeringen föreskriver att 2 kap. 1 § utlänningsförordningen (1989:547)¹ skall ha följande lydelse.

2 kap.

1 §² Utöver vad som föreskrivs i 1 kap. 3 § utlänningslagen (1989:529) är nedan angivna utlänningsföreläggningar undantagna från kravet på visering.

1. Medborgare i Amerikas förenta stater, Andorra, Argentina, Australien, Bahamas, Barbados, Belize, Bolivia, Botswana, Brasilien, Brunei, Canada, Chile, Colombia, Costa Rica, Cypern, Dominica, El Salvador, Ecuador, Estland, Grenada, Guatemala, Honduras, Israel, Jamaica, Japan, Kiribati, Lesotho, Lettland, Litauen, Malawi, Malaysia, Malta, Mexico, Monaco, Namibia, Nicaragua, Nya Zeeland, Panama, Paraguay, Polen, Republiken Korea, San Marino, Saint Lucia, Saint Vincent och Grenadinerna, Seychellerna, Singapore, Slovakiska republiken, Slovenien, Solomonöarna, Swaziland, Tjeckiska republiken, Trinidad och Tobago, Tuvalu, Ungern, Uruguay, Venezuela eller Zimbabwe, som har hemlandspass.

2. Medborgare i Storbritannien ("British citizen") som har hemlandspass eller den som innehar ett med "British passport" betecknat hemlandspass eller ett av behörig myndighet utfärdat identitetskort, i vilket medborgarskapet är angivet som "British National Overseas" (BNO) och som gäller för inresa i Storbritannien.

3. Medborgare i Belgien, Frankrike, Grekland, Irland, Italien, Liechtenstein, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Schweiz, Spanien eller Österrike, som har hemlandspass eller ett identitetskort som är utfärdat av en behörig myndighet i hemlandet.

4. Den som har ett hemlandspass eller ett identitetskort som är utfärdat av en behörig myndighet i Förbundsrepubliken Tyskland samt medborgare i Förbundsrepubliken Tyskland som har en handling betecknad "Reiseausweis als Passersatz" som är utfärdad av en gränskontrollmyndighet i Förbundsrepubliken Tyskland, förutsatt dels att denna handling kompletteras med ett hemlandspass eller ett identitetskort vars giltighetstid har löpt ut, dels att handlingens giltighetstid har begränsats till vad som behövs för resan.

¹ Förordningen omtyckt 1995:254.

² Senaste lydelse 1997:745.

5. Medborgare i något i 1–4 angivet land som är upptagen i ett kollektivpass som har utfärdats av en behörig myndighet i hemlandet.

6. Innehavare av svenskt, danskt, finskt, isländskt eller norskt främlingspass, om det av passet framgår att innehavaren har rätt att resa in i det land som har utfärdat passet.

7. Innehavare av resedokument som dels har utfärdats i enlighet med överenskommelsen den 15 oktober 1946 angående utställande av resedokument för flyktingar eller konventionen den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning eller konventionen den 23 november 1957 angående flyktingar som är sjömän, dels har utfärdats av en svensk myndighet eller av en myndighet i ett land som tillträtt och i förhållande till Sverige tillämpar den europeiska konventionen den 20 april 1959 om upphävande av passviserings tvånget för flyktingar.

8. Flyktingar eller statslösa personer som är upptagna i ett svenskt kollektivpass eller i ett kollektivpass som dels har utfärdats av en myndighet i ett land som har tillträtt och i förhållande till Sverige tillämpar artikel 13 i den europeiska överenskommelsen den 16 december 1961 om ungdomars resor på kollektivpass, dels har utfärdats enligt överenskommelsen och den av Sverige avgivna deklarationen beträffande nämnda artikel.

9. Den som innehar Förenta nationernas "laissez passer" och ett intyg av FN eller något av dess fackorgan eller underordnade organ som han representerar att han färdas i tjänsten.

10. Den som innehar de Europeiska gemenskapernas "laissez passer".

11. Innehavare av vaticanpass.

12. Medborgare i Filippinerna, Thailand eller Turkiet som har diplomatpass eller tjänstepass.

En utlänning, som avses i första stycket och som inte är upptagen i en legitimationshandling som är utfärdad av en svensk myndighet, får inte resa in eller vistas i Sverige utan att ha visering, om han har utvisats från ett annat nordiskt land och inte utan särskilt tillstånd får återvända till det land från vilket han har utvisats. Denna bestämmelse gäller inte en utlänning som är medborgare i ett land som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Denna förordning träder i kraft den 10 september 1998.

På regeringens vägnar

PIERRE SCHORI

Lars Magnuson
(Utrikesdepartementet)